

การพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Development of English Instructional Package in Basic English Grammar for Prathomsuksa 5 Students

ปัทมาวดี ขจรเกียรติสกุล¹

สุธาทิพย์ งามนิล²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านไวยากรณ์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนที่ใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 โรงเรียนบ้านสระบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่มีประสิทธิภาพ 84.90/85.21 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีความยากง่ายระหว่าง 0.32-0.70 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.28-0.56 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมที่สุด โดยมีประสิทธิภาพ 84.90/85.21

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ email: baifernlohwa@gmail.com

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
คำสำคัญ: ชุดการสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

Abstract

The purposes of this study were (1) to study the efficiency of English instructional package in Basic English Grammar for prathomsuksa 5 students with the criterion of 80/80, (2) to compare the achievements towards English grammar for prathomsuksa 5 students before and after being taught by using the instructional package, and (3) to study the satisfaction towards using English instructional package in Basic English Grammar for prathomsuksa 5 students.

The samples were 18 prathomsuksa 5 students of Bansrabua School study in the second semester of the 2018 academic year. The samples were selected by using simple random sampling to as an experimental group.

Three research tools were comprised 1) English instructional package in Basic English Grammar with efficiency criterion of 84.90/85.21 2) the English achievement test with 4 choices and 30 items, the degree of difficulty is between 0.32-0.70, the discrimination is between 0.28-0.56 and the reliability index is of 0.98 3) questionnaire, 20 choices of 5 rating scales with the level of reliability at 0.98, towards students' satisfaction.

The results of this research concluded as follows:

1. The developed instructional package was at a very good level of appropriation and with the efficiency value of 84.90/85.21.
2. The English achievement of prathomsuksa 5 students after being taught by using the instructional package was higher with the statistical significance at the .05 level.
3. The satisfaction learning with English instructional package was at good level.

Keywords: Instructional package, Basic english grammer

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยทำให้การติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากลเพื่อนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ในด้านการศึกษา นั้นภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรให้นักเรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนในระดับอุดมศึกษา

ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษในปัจจุบันนอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการศึกษาและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษอีกด้วย

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากการรายงานผลการวิจัยโดยโครงการร่วมมือระหว่างกองการวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ 2540 ในการศึกษาสภาพความพร้อมและผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาหลายประการ คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ความชำนาญในการสอนภาษา ขาดทักษะและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมในการทำกิจกรรม ขาดสื่อการสอนที่มีคุณภาพ นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษามีทักษะทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่ดีพอที่จะสามารถใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย นักเรียนไม่ให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ควร จึงทำให้สนใจเรียนและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ยิ่งไปกว่านั้นรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังยึดครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ครูยังขาดสมรรถภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้สื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อันจะทำให้ผู้เรียนกลายเป็น “ผู้ฟัง” เพียงอย่างเดียว นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองและส่งผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน (กรมวิชาการ, 2542 : 1 - 2)

การเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานสำคัญเพราะการมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดีย่อมนำไปสู่ความสามารถที่จะพัฒนาทักษะในการพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป เปรียบเสมือนบ้านที่มีรากฐานโครงสร้างที่แข็งแรงก็มีผลทำให้ส่วนประกอบอื่น ๆ ของบ้านมั่นคงอยู่ได้ การเรียนภาษาอังกฤษโดยมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานที่ดีแล้วย่อมส่งผลดีเช่นเดียวกัน (เศรษฐวิทย์, 2548 : 1) ทั้งนี้ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ที่ดีจะสามารถเรียนภาษาอังกฤษทั้งการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน ได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อย (นเรศ สุรสิทธิ์, 2547 : 4) การเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วผู้สอนต้องเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมโดยเฉพาะวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากอดีตที่ผ่านมาจวบจนกระทั่งถึงปัจจุบันพบว่า กระบวนการเรียนการสอนจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยใช้วิธีการบรรยาย มุ่งเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาวิชามากกว่าการเรียนรู้จากสภาพที่เป็นจริง การถ่ายทอดความรู้ในลักษณะนี้ไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านความคิด การวิเคราะห์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และที่สำคัญ คือ ขาดการพัฒนาสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ (จรรยาโชกกาญจน์, 2551 : 1) เอียน สมิต และ อนงค์ วิเศษสุวรรณ (2550 : 2) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า ห้องเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นครูตั้งเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากกว่าการให้ผู้เรียนฟังครูบรรยายตลอดบทเรียน ครูจะใช้เวลาไม่มาก ให้ข้อมูลเบื้องต้นและแนวทาง เวลาส่วนใหญ่จะเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อย ศึกษาข้อมูลจากตำรา ห้องสมุด สร้างโครงการผลิตผลงาน การแสดงบทบาทสมมุติ การแก้ปัญหาทั้งหมดนี้อยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ด้วยการเรียนอย่างมีส่วนร่วม (Active) มากกว่า

การเรียนรู้แบบรับฟัง (Passive) ฟังหรือรับรู้จากสิ่งที่ครูสอนเป็นเวลานาน การเรียนอย่างมีส่วนร่วมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากกว่าที่จะพยายามเข้าใจความชำนาญ เข้าใจความรู้ที่ครูนำมาสอน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-center Instruction) ของ ทิศนา แขมมณี (2547 : 121) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มตัวทั้ง 4 ด้าน คือ ได้เคลื่อนไหวปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ (กาย) ได้ใช้ความคิด (สติปัญญา) ได้มีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เรียน (สังคม) และเกิดอารมณ์ความรู้สึกอันจะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายต่อตน (อารมณ์) การมีส่วนร่วมในลักษณะดังกล่าวจะเป็นปัจจัยส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงได้ดี

เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมาย ครู อาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ มีกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 2) การจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น พบว่า ชุดการสอนเป็นกระบวนการให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ และสร้างองค์ความรู้ได้ และชุดการสอนยังเป็นนวัตกรรมที่จะนำไปใช้จัดการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องจากชุดการสอนจะให้เนื้อหาวิชาที่ละเอียด มีความต่อเนื่อง เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ชุดการสอนเป็นระบบการนำเสนอที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 : 7 - 19) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ เพชรวิเศษ (2551 : บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การสนทนาในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับการเรียนรู้แบบปกติ” พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ วาสนา มณีนาถ (2549 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนทักษะฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษขึ้นด้วยการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีความคาดหวังว่าชุดการสอนดังกล่าวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนได้ความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะเข้าใจถึงกระบวนการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการฝึกไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในชั้นอื่น ๆ
4. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาและเวลา
 - 1.1 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาเรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐานตามหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านสระบัว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 6 หน่วย ดังนี้
หน่วยที่ 1 Present Simple Tense
หน่วยที่ 2 Present Continuous Tense

หน่วยที่ 3 Past Simple Tense

หน่วยที่ 4 Past Continuous Tense

หน่วยที่ 5 Future Simple Tense

หน่วยที่ 6 Future Continuous Tense

1.2 ระยะเวลาในการทําวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 12 ชั่วโมง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสระบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 58 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 โรงเรียนบ้านสระบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม จำแนกได้ ดังนี้

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.2.2 ความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 จำนวน 18 คน โรงเรียนบ้านสระบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังต่อไปนี้

1. สํารวจจำนวนนักเรียนในโรงเรียนบ้านสระบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ในปีการศึกษา 2561 พบว่า มีจำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น จำนวน 58 คน

2. จับฉลากมา 1 ห้องเรียน จาก 3 ห้องเรียน ซึ่งได้นักเรียนห้อง 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยช่วงดำเนินการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

1. นำไปทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 3 โรงเรียนบ้านหนองไม้แดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

จำนวน 3 คน

2. นำไปทดลองเป็นกลุ่มย่อยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 1 โรงเรียนบ้านหนองไม้แดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 คน

3. การทดลองภาคสนามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองไม้แดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด คือ

1. ชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าและเก็บข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งสอนด้วยชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมงและทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลองโดยใช้ชุดการสอนครบทุกหน่วยแล้ว ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดเดิมแต่สลับข้อ

4. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนและนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 นำคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบประจำหน่วยของนักเรียนทุกคนมาหาค่าร้อยละจากคะแนนเต็มทั้งหมดเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)

1.2 นำคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนของนักเรียนทุกคน มาหาค่าร้อยละจากคะแนนเต็มทั้งหมด เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

1.3 เปรียบเทียบ E1/E2 กับเกณฑ์ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 นำข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลคะแนนของนักเรียนเป็นรายบุคคล

- 2.2 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบ (t-test for Independent Sample) กรณีกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน
- 2.4 การแปลความหมายของผลการทดสอบ
3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้
 - 3.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลคะแนนของนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 3.2 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติการทดสอบ (t-test for Independent Sample) กรณีกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน
 - 3.3 การแปลความหมายของผลการทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 84.90/85.21 โดยมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนหรือประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) เท่ากับ 84.90 และมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนหรือประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 85.21

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 15.41$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 26.78$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 3 แบบฝึกในชุดการสอนนี้ทำให้นักเรียนอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกวัน มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 20 นักเรียนรู้สึกพอใจกับคะแนนที่ได้จากการเรียนโดยใช้ชุดการสอนนี้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$)

การอภิปรายผล

จากการพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในภาพรวม จำนวน 6 หน่วย พบว่า มีประสิทธิภาพ 84.90/85.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทุกหน่วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาเป็นสื่อการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นชุดการสอนที่มีเนื้อหา คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคเข้าใจง่าย ภาษา รูปแบบ และภาพประกอบช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ช่วยเสริมทักษะให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สาระภาษาต่างประเทศ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6) สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นต้องจัดให้สอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา โดยเน้นการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร ใช้ภาษาง่าย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้และต้องรู้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556 : 7 - 19) กล่าวว่า ชุดการสอน คือ การนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพร นุชอัมพันธ์ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 83.98/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร พรหมประเสริฐ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ 88.89/93.33 และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจากชุดการสอนคือ สื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นสื่อประสม โดยมีขั้นตอนในการผลิตขึ้นอย่างเป็นระบบ ระเบียบมีแบบแผน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาในหน่วยการเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วน อำนวยความสะดวกให้แก่ครูและนักเรียน ช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายให้มีประสิทธิภาพ ช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมการศึกษาเป็นรายบุคคลตามความสนใจของผู้เรียนอาจกล่าวได้ว่า ชุดการสอนช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556 : 7 - 18) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษาเพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและการมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2550 : 29) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพร นุชอำพันธ์ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร พรหมประเสริฐ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการศึกษาเล่าเรียนจะเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ คือ คุณสมบัติของครู เนื้อหาวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลของครูจึงจะประสบความสำเร็จ ความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ทศนีย์ สิงห์เจริญ (2543 : 52) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนคือ ความรู้สึกหรือทัศนคติในทางที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกที่เกิดจากการที่ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ใน การเรียน เช่น สื่อหรือนวัตกรรม สภาพแวดล้อมในห้องเรียน เนื้อหาวิชาที่ได้รับจากการเรียนทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอนจนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ มยุรี ศรีคะณย์ (2547 : 91) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียน คือ พลังที่เกิดขึ้นทางจิตใจที่มีผลทำให้บุคคลชอบหรือไม่ชอบในงานหรือกิจกรรมที่ทำซึ่งส่งผลให้งานหรือกิจกรรมที่ทำนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ดังนั้นความพึงพอใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนและกิจกรรมการเรียนจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี และสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1976 : 72 - 74) กล่าวว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำพฤติกรรมตามที่ตนเองต้องการก็ว่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือกนั้นด้วยความกระตือรือร้น พร้อมทั้งความมั่นใจ มีความพึงพอใจและมีความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วและมีความสำเร็จสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา กองทรัพย์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมครูผู้สอนควรดูแล ช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะและแนะนำนักเรียนเมื่อมีปัญหา และควรสร้างบรรยากาศให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างอิสระ ควรมีการเสริมแรงทางบวกเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้งครูผู้สอนควรกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง ครูผู้สอนควรบูรณาการเกี่ยวกับเรื่องความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบในขณะที่ใช้ชุดการสอน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาสร้างชุดการสอน เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ให้บูรณาการครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อช่วยเสริมทักษะให้นักเรียนได้ฝึกฝนและเรียนรู้อย่างหลากหลาย สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. ควรมีการพัฒนาชุดการสอนให้มีความทันสมัยตามสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งจะทำให้ชุดการสอนมีความน่าสนใจ ชวนให้ติดตาม และสร้างความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความรักในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น
3. ควรมีการเปรียบเทียบการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อหาวิธีการสอนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

รายการอ้างอิง

- กนกวรรณ เพชรวิเศษ. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การสนทนาในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับการเรียนรู้แบบปกติ. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- จเร ราโชภาณูจน์. (2551). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความคงทนของความรู้ ระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดียกับการเรียนแบบปกติ เรื่องเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปรานีบุรี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 7-19.

- นเรศ สุรสิทธิ์. (2547). *English Grammar ไวยากรณ์ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- ทิตนา แชมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ สิงห์เจริญ. (2543). *ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวังไกลกังวล และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ต่อวิธีการเรียนการสอนทางไกล ผ่านดาวเทียม*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ประภาพร นุชอำพันธ์. (2554). *การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2550). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มยุรี ศรีชะเนย์. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจ ในการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรมบทเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง रामเกียรติ และคำราชาศัพท์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- วาสนา มณีนาถ. (2549). *การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- ศศิธร พรหมประเสริฐ. (2552). *การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 23(2), 125-131.
- เศรษฐวิทย์. (2548). *จับเอาไวยากรณ์มาเขียนมาพูด*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เม็ดทราย.
- สุพัตรา กองทรัพย์. (2548). *การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. อุตรดิตถ์.
- เอียน สมิต และ อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). *การจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*, 18(2), 2-10.
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York: McGraw-Hill.